

נושאין על האנוסה פרק אחד עשר יבמות

ק

עין משפט נר מצוה

כב א ב מ"י פ"ג מה"ל
תרוות הלכה כב
כב ג מ"י פ"ג מה"ל
מתנות עניים הלכה ג

כד ד מ"י פ"ג מה"ל
סנהדרין הלכה ו
פמג עשין קו עוש"ע
ח"מ סימן טו סעיף ב :

כה ה מ"י פ"ג מה"ל
עבדים הלכה ז סמג
עשין פו עוש"ע י"ד ס"י
רסו סעיף ג :

כו ו מ"י פ"ג מה"ל
מעשה הקבוצות
הלכה י :

כז ח מ"י פ"ג מה"ל
אסורי ביאה הלכה יא :

כח ט מ"י פ"ג מה"ל
כ"ב ט"ו סעיף ג :

כט י מ"י פ"ג מה"ל
מעשה הקבוצות הלכה יב
ל כ מ"י פ"ג מהלכות
ויסו הלכה ו עוש"ע ז
א"כ ע"י קטו סעיף ז :

[לא מנאמי מילתא דרית
בן אטניגוס רק בתורת
הכנים סוד ויקרא ט'
ט הלכה ג ר"מ ב"א וכו'
זכ צבמורחו של כבש
שם היו נותנין מורלות
השק וכו' זכ צבמורחו של
מוצח שם היו שורפין
פסולו קדשי קדושים ואומרי
קדשים קלים ע"כ ועיין
תוספות זכמים סר. ד"ה
דישון]

ל"ד דהא מתפורין ודכא

הגהות הב"ח

(6) גמ' הכי קאמר
(במקום שחולקין מעשר
עין) ת"מ. וגי' ס"א
מעשר עני המהחלק בחור
הבית : (3) רש"י ד"ה
מעשר עני וכו' ברכות
(לגר ליחוס ולא למנה)
ת"מ. וגי' ס"א ואכלו
בשעיר : (2) תוס' ד"ה
מעשר וכו' היינו עד
פסח כדתיבא : (ד) ד"ה
והשירים וכו' שורפין שם
פסולי :

מעשר עני - המחלק בחור הבית וכו' דלרי גווי מעשר
עני הוא כדאמר בפרק בתרא דנדריס (דף סד) : כאן
במעשר עני המחלק בחור הבית כאן במעשר עני המחלק בחור
הגרנות ומעשר עני המחלק בחור הבית היינו (ג) ע"כ פסח כדתיבא
בסיפרי כתוב אחד אומר (דברים יד)

מקלה שלש שנים תוליא וגו' והנחת
בשעריך דמשמע שלריך להניחו בגורן
ובאין עניים וגו' וכו' וכתוב אחד
אומר (שם טו) כי תכלה לעשר את
כל מעשר תבואתך בשנה השלישית
שנת המעשר ונתת וגו' דמשמע
שבעה"ב מחלקו מדכתיב ונתת הא
כילד עד הפסח שהוא זמן גשמיס ואם
מניחו בחור נפסד מחלק בחור ביו
והו מעשר עני המחלק בחור הבית
דכתיב ביה נתינה ומפסח שהוא זמן
ביעור היה מניחו בגורן והיה הפקר
ולא היה בו דין חלוקה :

והשירים מתפורין פי' צבונת'
מקום שמניחין שם
תרומת הדשן ואין נראה לר"י דתיבא
"פרק עבול יוס (זכמים קד) ר' חנינא
בן אטניגוס אומר ב' בתים היו שם
אחד במזרחו של מזבח ואחד במזרחו
של כבש ואותו שהיה במזרחו של
מזבח היו נותנין שם מורלות העוף
ודישון מזבח הפנימי והמטרה והו
אותה של תרומת הדשן כדמוכח התם
וזהו שהיה במזרחו של כבש בן
שורפין (ד) פסולי קדשי הקדשים
ובמזרחו של כבש ששורפין קדשי
קדשים היו מתפורים שירים "דהכא
דהא מתפורין היינו גשרפין דהא
פסולו בבבליס ואמרינן בפרק כילד
גולין (פסחים דף פג: וסג) כל שפסול
בדם ובבבליס תעובר לזרתי ויולא
לבית השרפה וכו' ג תנן כבועה
(דף כ.) עד שלא נמחקה המגילה
אלמרה איני שותה מגילתה נגזות
ומנחתה מתפורת על בית הדשן וע"כ
היינו לשריפה דקחשיב לה כבדי
אותן שמנחותיהן גשרפות :

הו
ל"ד לריח ניחוח אי אתה מעלה אבל אתה מעלה לשום עצים הניחא
ל' אלעזר אלא לרבנן מאי איכא למימר דעביד לה כר' אלעזר ברבי
שמעון דתניא ר' אלעזר בר' שמעון אומר הקומץ קרב לעצמו והשירים
מתפורין על בית הדשן ואפילו רבנן לא פליגי עליה דרבי אלעזר ברבי
שמעון אלא במנחת חוטא של כהנים דבת הקרבה היא אבל הכא אפי' רבנן
מידו : **מתני'** מי שלא שהתה אחר בעלה שלשה חדשים ונשאת וילדה
ואין ידוע אם בן תשעה לראשון אם בן שבעה לאחרון היו לה בנים מן
הראשון ובנים מן השני חולצין ולא מייבמין וכן הוא להם חולץ ולא מייבם
היו

כרים בפני עצמה יניחו - והוא זילתא דקדשים : משום גרושה
שמה יגרשה בעלה והיא זרה ולא ידעי אינשי ופלגי לה : דמקרב
למחא - משום גרושה ליכא דהא כמון למחא הוא וידעי לה אי גרושה
היא ומשום יחוד איכא הוילול ללא שכיוי ביה אינשי : אי נמי

דמרחק - משום גרושה איכא משום
יחוד ליכא : מוז מטמא - קנסא הוא
ללא חיזוקה : נפיש אונסיס - שמתו
אחיו : מאי קאמר - קתני אין חולקין
והדר קתני במקום שחולקין : ס"ק -
האי במקום שחולקין ללא חתומה
קאי והכי קאמר ודבר שחולקין נמי
לנשים כגון מעשר עני שהוא מחלק
בחור הבית בעיר ואין כאן משום
יחוד דשכיוי אינשי עתנין לאשה
תחלה משום דזילא בה מילתא למיקם :
מעשר עני אין מחלק בגורן חלא
בחור הבית דכתיב (3) לגר ליחוס
ולאלמנה וגו' (דברים טו) ועוד משום
ללא ליכספו עניים : גברא ואחפא -
זה תובע בעל דית וזו תובעת בעל
דינה ואין הרין בין שניהם : שרינא
טיגרא דגברא כרישא - היינו נזקק
לאיש תחלה לגמור את דית ואח"כ
היינו נזקק לדון בין אשה ובין בעל
דינה : לא שיתררו לא - כלומר לא
כפינן להו לשחרר זה את זה בהמיה
והא לישא שפחה אינו יכול ותנן גבי
מי גהלי ועד ותלוין בן חורין כופין
את רבו ועושה אותו בן חורין משום
האי טעמא : מנחת ישראל נקמלת
ושיריה נאכלים כדכתיב (ויקרא ג)
וקמן (הכין) והגותרת ממנה יאכלו
אחרן ובניו (שם ו) ומנחת כהן אין
נקמלת לפי שכולה כליל שנא' (שם) כל
מנחת כהן כליל תהיה ואחד מתעורבות
הללו שמהגרב מנחה לריכה קמינא
שמה ישראל הוא ומנחה שלא נקמלת
פסולה כזבח שלא נשחט ושיריה אין
נאכלין דלמא כהן הוא : איקרי כאן
פיו - היכי מני מקטיר להו לשירים
ולמא מנחת ישראל הוא ושירים
גמורים הם והכי הן צבל תקטירו
דכתיב (שם ג) לא תקטירו ממנו אשה
לה' כל שממנו לאישים שנקטר הימנו
דבר הראוי להקטיר הכי השירים צבל
תקטירו (דכתיב לא תקטירו ממנו
אשה לה') : ואל המוצח לא יעלו לריח
ניחוח בתריה דהא קרא ללא תקטירו
כתוב ומילתיה דר' אלעזר בזכמים
בפ' התעורבות (דף ע"ו.) גבי אברי
טחאת שתערבו באברי עולה רבי
אלעזר אומר יתחט סולס למעלה
ורואה אי את צבר התעלת שזן
שירים וצבל תקטירו כאילו הן עלים

[לפי טו.]

ל"ד ביה. יע"פ

גליון הש"ס
גמ' כופין אותן ומתפורין
ס"י - פי' כטורי אבן
תנינא דף ב כרים ולישא
שפחה ככס"ד :

[מנחה עב ע"ד.]
טוסה כג.

זכמים טו : מנחה נה.
טוסה כג. יומא מה :

טוסה כג. זכמים טו :
מנחות קו : יומא מה :

ס"א אין זה
[טוסה כג. מנחות ע"ד.]